

ИВАНОВ ТАТА УХСАЙ

Культура вӑхӑт усӑлахӗнче куҫнипе мар,
хӑйӗн пуянлӑхне пухса пынипе малалла каять.

Д.С. Лихачев

Ухсай Яккӑвӗн ҫырнисен пуххин ку томне чӑваш халӑхӗн мухтавлӑ ывӑлне К.В.Иванова халалласа, гениллӗ поэтӑн пултарулахне тӗпчесе, хакласа ҫырна хайлавсем кӗнӗ.

Кам пулнӑ-ха Константин Иванов Ухсайшӑн? Пултарулахӗн пуҫламӑшӗнче Ухсай ун ҫине ашшӗне хисепленӗ пек хисеплесе, чунӗпе хӑпартланса пӑхнӑ. Каярахпа, кунҫулӗн вӑта ҫӗрне ҫитнӗ тӗлелле, — тӑван пиччӗшне е ҫывӑх тусне хакланӑ пек. Ватлӑх енне кайсан — ывӑлӗ ҫине пӑхнӑ пек, чунне ыраттарса та ҫав вӑхӑтрах унпа мӑнаҫланса. Атте лайӑх пӗлнӗ вӑл туйӑма — ашшӗ туйӑмне: манӑн Яша ятлӑ пичче пулнӑ-ҫке. Хушса калам: тимлӗ те юратакан упӑшка, кӑмӑллӑ атте, чунтан парӑннӑ пичче, хисеплеме пӗлекен ывӑл, шанчӑклӑ тус пулнӑ вӑл. Ҫавӑнпа унӑн юлташӗ-тусӗсем те нумай пулнӑ — хамӑр халӑхра та, тутарпа вырӑс, пушкӑрт хушшинче те, вӗсен чӗлхипе калашнӑ вӑл пуринпе те. Мана та калатчӗ: «Хӗрӗм, пурнӑҫра туссем пулни питӗ кирлӗ, вӗсемпе эп пуян», — тетчӗ.

Константин Иванов — Ухсайӑн юратнӑ поэтчӗ. Ивановпа Ухсай ҫинчен нумай ҫырна ёнтӗ. Ухсай хӑй те Иванов ҫинчен тӗпчев ёҫӗсем сахал мар ҫырса хӑварчӗ. Хамӑн очеркра эпӗ авторсен цитатисене ҫеҫ час-часах илсе кӑтарташӑн, вӗсем ҫырнин содержания хам сӑмахпа каласа парас теместӗп.

Поэтсем иккӗшӗ те Пушкӑртран, Урал тӑвӗсем хушшинче вырнашнӑ Слакпуҫ ялӗнчен. Ивановӑн ашшӗ пуян ҫынсенчен пӗри пулнӑ. Ҫирӗп кӑмӑллӑскер, нумай пӗлме тӑрӑшаканскер, вырӑсла та, тутарла та, пушкӑртла та ирӗклӗн калашнӑ, хаҫат-журнал ҫыранса тӑнӑ. Пуян библиотека пулнӑ унӑн. Калас пулать, вӗсен раттинче вӗре-

К. В. Иванов

нѣве хыта хисепленѣ, поэтѣн аслашшѣ те, чылай тѣванѣ-пѣтенѣ те хутла пѣлнѣ. Константин Иванов вара виҫ-ҫемѣш сыпакри вѣреннѣ сын, чѣн-чѣн интеллигент темелле. Пѣлѣлѣхе интеллигентлѣх пѣр мар, вѣсене уйѣрма пѣлмелле. Пѣлѣлѣх кивѣ никѣс ҫинче тытѣнса тѣреть, интеллигентлѣх киввине ҫенетсе аталанса пыреть.

Ивановпа Ухсай ҫемйисем — ҫывѣх тѣвансем: Ухсай Ивановѣн виҫҫемѣш сыпак урлѣ шѣллѣ шутланать. «Нарспи» авторѣ Ух-

сайѣн ашшѣ-амѣшѣпе ҫывѣх хутшѣнса пурѣннѣ. Яла пымассерен вѣсем патне кѣрсе тухассине хѣйѣн тивѣсѣ тесех шутланѣ. Унсѣр пуҫне вѣл Кевришпе калаҫса ларма юратнѣ. Кевришѣн чѣлхи, вырѣнлѣ та усҫѣн сѣмахлани илѣртнѣ поэта. Чѣнах та, чѣлхене лайѣх пѣлнѣ Ухсайѣн ашшѣ, лексиконѣ пуян пулнѣ унѣн, хѣйне май пултаруллѣ халапҫѣ пулнѣ. Ҫавнашкал чѣлхе ҫинче (Слакпуҫ диалекчѣ тейѣпѣр ѣна) никѣсленнѣ те ѣнтѣ чѣвашсен литература чѣлхи. «Нарспи» поэмѣна ҫав чѣлхепе ҫырнѣ.

«Пурнѣсѣпе пултарулѣхѣн шѣпи поэтшѣн питѣ трагедиллѣ пулса тухнѣ. Хѣйѣн чи лайѣх произведенийѣсене вѣл 1906—1908 ҫулсенче ҫырса хѣварнѣ. 1915 ҫулхи пуш уйѣхѣн 27-мѣшѣнче ял масарне тепѣр вил тѣпри хушѣннѣ. Кунта туберкулезпа чирлесе вѣхѣтсѣр вилнѣ поэта пытарнѣ. Пытарма пынѣ хресченсене поэтѣн хѣйлавѣсем пичетленнѣ «Чѣваш халапѣсем» кѣнекене валеҫсе панѣ», — тесе ҫырать Ухсай.

Ҫав кѣнеке Ухсай килѣнче те пулнѣ — Ухсайшѣн чѣваш поэзи тѣнчине усса паракан пѣрремѣш кѣнеке, Ивановѣн — вун саккарти поэтѣн хѣй пурѣннѣ чух кун ҫути курнѣ пѣртен-пѣр кѣнеки.

Мѣн илсе ҫитернѣ-ши ҫак талантлѣ ҫамрѣка виле шѣтѣкѣ умне? Чирѣсѣр пуҫне, тен, ун чухнехи лару-тѣру та хѣй витѣмне кѣнѣ — калапѣр, ѣмѣтсем пысѣк, анчах пултарулѣх ѣсѣпе чуна парса тѣрѣшма, калас тенине усҫѣн ка-

лама май сук. Турă панă таланта сĕре чикниех мар-иха ку. Иванов — Кашкăр йăхĕнчен. Ирĕксĕрех, хай тĕллĕн, В. Высоцкий юрринчи сĕмахсем аса килеçĕ: «Кашкăр сунаре пырать, сунар пырать... пур енчен те савăрса илчĕç...»

Кĕске пулчĕ поэт кунсулĕ. Анчах та таврăнчех вĕл таван халăхĕ патне!

«Константин Васильевич Иванов пĕтĕм пурнăçне, сисе тăракан тивлетлĕ талантне пĕтĕмпех чăваш халăхне панă. Вĕл чăваш литературине... классика тупине сĕкленĕ, унăн сăпки умĕнче хăватлă юрăсем юрланă, хайĕн ывăсĕ сĕнчен ситес ĕмĕрсене, малашлăха «Нарспи» поэмине вĕстернĕ» (Ухсай Яккăвĕ, 1940).

Константин Ивановăн пултарулăх ĕсне Ухсай хай пурнăçĕ тăршшĕпех тĕпченĕ, пропагандаланă, кĕрешнĕ уншăн. Акă мĕн сырат вĕл В.В.Дементьев критик, литература тĕпчевши патне:

«Хăвăр сыравăрпа Эсир мана тахсан пулни-иртнине асилме хистерĕр, чĕремре, ваталса пыракан чунăмра тĕлĕрнĕ тахсанхи сурансене хускатрăр.

Константинăн произведенийĕсем пуçласа Чĕмпĕрте Чăвашсен культурапа сĕт ĕç центрĕнче пичетленнĕ. Ун хыçсан вĕсем тепĕр хут 1918—1919 сулсенче сапăнса тухнă. Шупашкарта вара, чăвашсен тĕп хулинче, 1935 султа кăна, поэт суралнăранпа 45 сул ситнине палăртнă тĕле, кун сĕти курнă.

1934 сұлхи раштавра эпĕ Мускавран Шупашкара таврăнтăм, Писательсен союзĕн правлени секретарĕнче ĕслеме пуçларăм та Иванов ятне сĕнĕрен чĕтрĕм. Çав тапхăрти статьясенчен пĕринче ăна пысăк поэт тесе сĕç мар, классик тесех каларăм. Литературари чиновниксене ку уртарсах ячĕ. Вĕсем мана питĕ хытă «тылласа» илчĕç, политика тĕлĕшĕпе тем тĕрлĕ сылăх та тунă тесе айăпларĕç. Ухсай кулак поэта мухтат тесе сас-хура тухрĕ.

1934 сұлхи раштавра эпĕ Мускавран Шупашкара таврăнтăм, Писательсен союзĕн правлени секретарĕнче ĕслеме пуçларăм та Иванов ятне сĕнĕрен чĕтрĕм. Çав тапхăрти статьясенчен пĕринче ăна пысăк поэт тесе сĕç мар, классик тесех каларăм. Литературари чиновниксене ку уртарсах ячĕ. Вĕсем мана питĕ хытă «тылласа» илчĕç, политика тĕлĕшĕпе тем тĕрлĕ сылăх та тунă тесе айăпларĕç. Ухсай кулак поэта мухтат тесе сас-хура тухрĕ.

М. И. УХСАЙ

Манан ирѣксѣрех Ёпхѣве куҫса кайма тиврѣ. Унта, Пушкарт аслалӑх институтенче, тѣпчев ёҫсѣсем туса пынӑ вӑхӑтра поэтӑн ҫырнисен пуххине хатӣрлесе ҫитертӣм. Ёпхӑре чӑвашла шриффт пулманран Иванов кӣнеки Мускав типографийенче пичетленчӣ».

Вӑл ҫулсенче Константин Иванов произведенийӣсене пичетлеме ҫеҫ мар, унӑн ятне асанса каласма та пысӑк хӑюлӑх ҫитермелле пулнӑ. Ухсай вара кӣнеке хатӣрленӣ хушӑра «Ивановӑн пичетленмен произведенийӣсем» рубрикапа поэтӑн халиччен кун ҫути курман хайлавӣсене шыраса тупа-тупа умлӑн-хыҫлӑн тӣрлӣ хӑҫат-журналта кӑларса пынӑ. (Ухсай асӑрхаттарнине пӑхӑр.) Каярахпа вӣсене пӣрле пухса 1934 ҫулта уйрӑм кӣнекен кӑларнӑ. Аслӑ поэт юбилейӣ тӣлне тухнӑ кӣнеке чӑваш поэзийӣшӣн хаклӑ парне пулнӑ*.

Константин Ивановӑн пичетре кун ҫути курман произведенийӣсене шыранӑ май Ухсай унӑн «Шуйттан чури» трагедийӣн пуҫламӑшне тупать. Аслӑ поэт шухӑшне малалла аталантарса 5 пайлӑ, прологлӑ, эпилоглӑ трагеди ҫырать. Производенире усал вӑйсемпе (выҫкуҫлӑх, хапсӑнчӑклӑх) мӣскӣн хура халӑх асапӣсем контрастлӑн ӑкерӣннӣ. Ку тема, сӑмах май каласан, халӣ те ҫивӣч темелле.

Анчах та акӑ мӣнле ҫырать Н.Павлов тѣпчевсӣ Ухсай трагедийӣ пирки: «Ухсай Яккӑвӣн «Шуйттан чури» трагедине тишкернӣ май ирѣксѣрех ыйту тухса тӑрать: вырӑнлах-ши хальхи совет драминче искусствӑн тахҫанах кивелнӣ меслечӣсемпе формисене ҫенӣрен чӣртсе тӑратни? Ҫак рецензиe ҫыраканӑн шучӣпе, паянхи тапхӑрта киввине чӣртни кирлех те мар. Пирӣн вӑхӑтри совет драматургийӣн буржуалла ҫӑткӑнлӑх, усламҫалла хапсӑнчӑклӑх темисене ҫӣклени кирлех-ши?»

«Шуйттан чури» трагедире укҫа этемӣн ас-тӑнӣпе кӑмӑл еккисе епле пусмӑрлани ҫинчен каланӑ. «Тӣллев патне ҫитес текеншӣн кирек епле меслет те лайӑх» — ҫак принцип пуҫ пулса тӑрать ҫӑткӑнлӑх тӣнчинче. Ҫынпа ҫын хушшинчи сывӑ хутшӑнусем арканаҫҫӣ, кӑмӑл-сипет тени йӑшса-хавшаса пырать.

* К.Иванова халалланӑ статьясенче ҫавӑн чухнехи идеологи пусӑмӣ хытах палӑрать, мӣншӣн тесен тӣн ыйтӑвӣсене хуҫкатнӑ чухне ҫав вӑхӑтра урӑхла ҫырма та май килмен. Паянхи вулакан ҫакна ӑнланасса шанас килет (Ред.).

«Шуйттан чури» трагедие 1991 сұлта В.Н.Оринов режиссер Самарксен театрэн сцени сине каларать.

«Нарспие» аса илер-ха тата.

Ку поэмана ыра́сла теми́се хут та ку́сарса па́хна́, анча та сав ку́сарусем Ухсая сы́рлахтармастчэ́с, поэма авторне тивё́слэ́ ку́сару кирлэ́ пулни палла́ччэ́. Юлашкинчен Константин Иванова, чаваш поэтне, уна́н си́ссе та́ракан пултарула́хне Ра́ссей вулаканэ́ умне каларма май тупа́нчэ́.

Ухсай Якка́вэ В.В.Дементьев патне яна́ сыруран: «Твардовскипе э́пэ 1938 сұлхи февраль уйа́хёнче тёл пулта́м, а́на гениллэ́ самра́к кун-су́лэ́ синчен каласа пата́м. Ва́л пите́ хавхаланса кайрэ́, «Нарспие» ыра́сла ку́сарма ка́мал тунине пёлтерчэ́. Са́кан синчен э́пир иксёмёр Чаваш Писателёсен союзён правление́не сыру сы́рса ята́мэр. Хурав пулмарэ́, ыра́ ёс пу́сланаймасара́х па́чланчэ́. 1937 сұлта мана хала́х та́шманэ́ тесе ята́ма вараланá этемккесемех ху́саланатчэ́с ун чух Союз правленийёнче.

Ва́рсá хы́сқан Твардовский пите́ ё́слэ́ччэ́, пуша́рах ва́хат тупа́нмарэ́ уна́н. Ва́л вара ку́сару́са́ пулма хайён сы́ва́х тусне — Борис Сергеевич Буштын-Иринина сёнчэ́.

Ку́сарáва редакци́леме Твардовские панáччэ́. Сав ку́сару Шупашкарта пёрремёш хут пичетленсе тухрэ́. Ивановша́н пына́ кё́решу́ историйё́ катка́с. Сав кё́решу́ре мана Твардовскипе Фа́деев пула́шрэ́с.

Ивановпа Твардовский пирки шу́хашличчен малтан Л.М.Пеньковскин «Нарспин» пилёк ку́сарáвэ» статйине вуласа туха́р-ха («Дружба народов» журнал, та́ватта́мёш кё́неке, 1963).

«Нарспие» Твардовский ку́сарна́ пулсан, ку ва́л Ивановша́н те́нче литерату́рине кё́ме су́л уса́кан патта́рла ёс пулна́ пуле́ччэ́. Литерату́рана а́нсартран пы́рса лекне́ усал чунла́ этемккесен, чиновниксен ухма́хла́хне пула ку ёс а́нмарэ́. Сав йё́ксё́ксемех Иванова «кулаксен юра́си» терэ́с, «буржуалла реакционер» тесе ят каларчэ́с. Ме́н чухлэ́ инкек курмарáм-ши э́п ве́сене пула — а́на перопа та сы́рса параяс сук, каласа та кáтартаяс сук. Нумайáшэ́ аса килет, аса илсен хáруша́ пулса кая́ть».

«Нарспи» ку́сарáвэ́пе паллашна́ хы́сқан Твардовский са́пла пётёмлету́ тунá: «Ман шутпа, «Нарспие» ыра́сла пите́ лайа́х ку́сарна́, оригинала сы́ва́х (йё́ркепёрлэ́хпе танлаштарса па́хсан), ку́сару́са́ яланхи пекех ту́рэ ка́малпа, поэ́тла туйáмпа ё́сленэ́. 5.7.1947 с. Мускав. А.Твардовский».

Унта́нпа Борис Иринин ку́сарна́ «Нарспи» теми́се хут

та пичетленчĕ. Константин Иванов ячĕ сĕршыври ытти наци литературисене пуçаракансемпе пĕр рете тăчĕ.

«Нарспи» тăтăшах кăларасси пирки Ухсайпа Твардовский каярахпа та шухăшлама пăрахман. Акă А.Твардовский «Библиотека поэта» серипе кăларакан кĕнекесен редакторĕ В.Н.Орлов патне янă сыравĕ:

«Хаклă Владимир Николаевич! Чăваш халăх поэчĕ Ухсай Яккăвĕ мана «Библиотека поэта» редколлегине чăваш литератури классикĕн Константин Ивановăн кĕнекине («Нарспи» поэма тата сăвăсем) кăларасси пирки ыйту тăратма сĕнет. «Библиотекара» тутар поэчĕ Г.Тукай тухрĕ те ĕнтĕ.

Ум сăмахĕпе асăрхаттарусене Ухсай хай сырма пулчĕ. «Нарспин» чи лайăх куçарăвĕ тесе Б.Ирининăн куçарăвне шутласĕ, хай вăхăтĕнче апа эпĕ редакциленĕчĕ.

Мана е тўрех Ухсай хурав пама тăрăшар-ха — ёç тухмалла пек-и?

Эпĕ — кăларассишĕн.

Аллăра чăмăртатăп. А.Твардовский. Мартăн 2-мĕшĕ, 1968 ç.»

Ку кĕнекене «Библиотекара» кăларма май килмерĕ. 1969 çулта анне сарăмсăр вилчĕ те атте чылай вăхăт ниçта кайса кĕрейми пурăнчĕ. Кĕнеке 1979 çулта тин «Советская Россия» издательствăра тухма пултарчĕ. Пухса хатĕрленĕ — Ухсай, анчах та унăн асăрхаттарăвĕсем кĕнекене кĕмен. Вĕсене çак томра автор варианчĕпе вырăсла пичетлетпĕр.

1938 çултах «Нарспи» сцена çине кăларас тĕллевпе Ухсай инсценировка хатĕрленĕ пулнă. 1940 çулта кун пирки тивĕслĕ договор та сырнă. Тăван сĕршывăн аслă вăрси пуçлансан ёç чаранса ларнă. Тепĕр çирĕм çултан кăна Ухсай хайĕн пьесине театра сĕнет. Ку вăл эфир яланхи пек аңланма ханăхнă инсценировка пулман. «Пысăк калăпашлăскер (машинкăпа сапнă 165 страница — икĕ пьеса чухлĕ), содержанийĕпе пачах оригиналлă, — тесе сырать ун пирки Ф.А.Романова хайĕн «Нарспи» поэмăн сцена историйĕ» статийнче. — К.В.Иванов поэмин никĕсĕ çинче Яков Гаврилович хайне уйрăм произведени сырнă» (Творческое наследие Иванова. Чебоксары, 1990).

Ухсайн «Нарспи» пьесине Чăваш академи драма театрĕ 1978/79 çул сезонĕнче кăтартнă. Пьесăна лартаканĕ — Л.Н.Родионов режиссер.

1959 çулхи майнăн 15-мĕшĕнче «Советская Чувашия»

хаҗатра В.Пименов критикән «Кёскен җёнё драматурги җинчен» статьи пичетленнё. Акә мён җырна унта «Нарспи» җинчен:

«Анчах пёр пьеса кәна жанр паллисене туллин кәтартатъ — ку вәл Ухсайән «Нарспи» трагедийё. Прологран пуҗласа — «Кантәр варёнче» ятлә картинәран — пьеса вёҗне җитиех, җаваш хёрён пурнаҗё трагедилле татәличчелнех, авторән тёп шухашё хумхануллаң та вәйлән тапса тәратъ: пурнаҗ хай йёрёпех пыратъ... җутә кун җитетех. Пурнаҗ саванәҗён, ырра шаннин сывләшё варкәшатъ җаваш хёрён синкерлё шапи җинчен калакан җак ытла та кулянчәклә произведенире. Вилём җак хёршён — тёрёс мар йёркеленнё обществәран уйрәлни, җав вәхәтрах — җут җанталәкпа, савнә Сетнер чунёпе пёрлешни. Акә вәл җән-җән пьеса, әна сцена җине кәларас тесе театрән тахҗанах ёҗлемелле пуллә.

Ёлөкхи пурнаҗ тискерлөхө ыра чунлә ахаль җынсене епле пусмәрлани, тёп туни җине автор паянхи җивёч куҗпа пәхатъ, наци характерёсене җәннипех те илемлө, ытарлә җөлхепе үкерсе кәтартатъ.

Ёҗсем әҗта пулса иртни, пьесаң пётём сывләшө — йәлтах наци сән-сәпатне паләртатъ, җакә вәл пьесаңа класикәлла драма произведенийёсен ретне тәрататъ.

Ман шутпа, РСФСР Писателёсен союзён правленийён Ухсай пултаруләхө тёлөшёнчен хайпе пёр тан куҗаруҗә поэт тупса «Нарспи» трагедие сәнарләхпа идеологи енчен оригиналпа пёр шайра ыраҗсла куҗарма җине тәрсах пуләшмалла».

1941 җулта Ухсай К.Ивановпа И.Яковлев җинчен җырна «Хура элчел» сәвәллә трагеди пичетлесе кәларатъ. Критиксем ку пьесаңа хытә тиркерёҗ (тёлөхрен, Н.Даниловән «җаваш коммуни» хаҗатра 1941 җулхи майән 23-мөшёнче тухнә статьи). Б.Бассаргин та хайён «Яков Ухсай» кёнекинче поэт ку пьесаңа җәнләхран пәраңнә тесе тиркешет: «Юратнә поэтән сәнарне җёртсе тәратнә май Ухсай К.Ивановпа И.Яковлев хушшинчи җыхәнәва ытлашши субъективлә уҗса кәтартатъ. җак субъективләх, чи малтан, тәван халәха җутта кәларас тёлөшпе нумай-нумай ёҗленө Яковлева прогрессивлә деятель пек мар, халәхран тухакан талантсене ним шелсёр пәвса та лапчәтса тәракан хаяр гений пек үкерсе панинче кураңатъ».

«Хура элчел» трагеди вәл Иванов трагедийё җөҗ мар, Яковлев трагедийё те. Ухсай хайне те, «Хура элчеле» те

мёнле хакланине төрөс аңланас тесе чăваш халăхĕн асаплă кун-сүлĕ сине пăхса илер-ха.

1552 сұлта Хаяр Иван сарĕсем Хусан ханлăхне пăхăнтарнă хысăн сĕнсе илнĕ сĕр синчи халăхсене вайпах христиан тĕнне йышăнтарасси патша йĕркин тĕп тĕллевĕ пулса тăрать. XVI ĕмĕр сурринчен пусласа тăсăлать сак тапхăр...

Акăлчан сұлсұревси Пр.Томас Атăл тăрăхĕнче пулса курнă хысăн хайĕн этнографилле хайлавĕнче сапла сұрать: «Чăваш тĕнĕ сĕм аваллăхранах килни паллă».

К.Голубинский XIX ĕмĕр сурринче асархани те интерслĕ: «Чăвашсен тĕн аңланăвĕнче, йăли-йĕркинче христиан тĕнне, мусульман тĕнне, хайсен нумай туррисене ĕненни пĕтĕмпех пĕрлешсе кайнă, сав вăхăтрах вĕсем пĕрпĕринчен пачах расна».

А.Фукс: «Пĕлетĕн-и, мĕн чухлĕ тăрăшрăм эпĕ чăвашсем Турра мĕнле аңланни-йышăннини аңкарас тесе, анчах ниепле те ĕс тухмарĕ. Грексемпе римлянсем пек, вĕсем нумай тураллă. Чăвашсем хайне уйрăм тĕн шутласа кăларнă, тем тесен те вĕсен тĕнĕ питĕ авалхи».

Аслăлăх ĕсĕсемпе паллашсан чăвашсен тĕн ĕненĕвне ку таранччен те вĕснĕ сити тĕпчесе пĕтерменни курăнать.

Чăвашсен асĕпе сăпайлăхĕ савантарса тĕлĕнтерет тата. Акă мĕнле сұрать Н.В.Никольский: «Чăвашсем ниҳăсан та ытти халăхсен тĕнĕсене хирĕс пулман, вĕсене пĕрпĕринчен уйăрса ни ырламан, ни хурламан. «Турă 77 чĕлхе, 77 ĕнену тунă, вĕсем пурте пĕр тан», — тет чăваш».

Чăвашсем ытти халăхсемпе хутшăннă чух хайсене пархатарлăн, чыслăн тытаççĕ, урăх сĕршывсемпе эпохăсен культурина хисеплеççĕ, унсăрăн вĕсен хайсен культури те аяларахри шайра пулмалла.

Ėненме чарас, сыннăн ĕненĕвне туртса илес тени вăл унăн чунне илес тенипе пĕрех.

Чăвашсем — авалхи халăх, самрăк халăх сĕс агрессивлă. Сын пекех: сын традицисене тытса-упраса пурăнăкан сĕмьерен пулсан — хусалăхне те йĕркеллĕ тытать, традицисем йĕркеленсе, сирĕпленсе ситмен сĕмьерен пулсан — ĕсет, чупать, вăрлать, вĕлерет, кўршĕ-арша хăратса пурăнать. Ашшĕ-амăшĕ мĕнле — ывăлĕ-хĕрĕ те сапла теççĕ мар-и?

XVIII ĕмĕрти чăваш хресченĕсем урăх тĕне ĕненекенсене хайсен туррисем синчен нимĕн те пĕлтересшĕн пулман. «Чăвашран мĕн те пулин ыйтса пĕлессинчен вут чу-

ләнчен су чамартаса каларасси җәмәларах», — тесе җырна И.И.Лепехин академик 1768—1769 сулсенче Раҗсей тарәх сул җүренё хыҗҗан.

Хайсем җинчен пелес текенсене хресченсем төрөссипе каласси җинчен мар, калани чиновниксемшён күренмелле ан пултәр та хайсемшён сиенсёр пултәр тесе шутланә. «Пёлмен — пёр сәмах, пёлсен — җёр сәмах» — час-час җак каларәша төпе хурса каласна вёсем.

Чавашсем ыраҗ владҗсене хайсен Раҗсейпе пёрлешичченхи кун-сулө пирки ытлах пёлтерес темен пулмалла. «җаванпа анкетәсенче җанләхпа килёше таман хуравсем пур. Каләпәр, чавашсем Раҗсей составне кериччен камсене пәханса пурәннине пёлмөҗсө пулать. җав вәхәтрах вёсен Ылтән Уртапа Хусан ханләхө тапхәрәнчен юлна халап сахал мар. Чөмпөр уесне хәҗан килнине те астумаҗсө иккен — килсе ырнаҗнаранпа вара темиҗе теҗетке сул анчах иртнө. Хөрарәм тумне илемлетекен тенкөсем те авалхисем мармөн — вёсем ытларах чух авалхисем; чавашсен пёр юрә кәна та, туйөсем те җирөп йөркепе иртмөҗсө имөш — вёсем пин-пин юрә пөлөҗсө, туйөсем те кәткәс йәла-йөркепе эрнешер тәсәлса иртеҗсө, вёсенче матриархат палли те, патриархат палли те пур; чавашән сәмах вөҗсөн пыракан саккунсем җук имөш — халәхән нумай енлө аталанна «правасем» пирки җирөп әнлану пулна. Мөн тума юранә, мөн тума юраман т.ыт.те — вәл йәлтах пёлнө; чавашсем җанталәк паләрәмөсене пёлмен тени те төрөс мар — Атәл тарәхәнчи ытти халәхсем хушшинче җанталәк мөнле пулассине чавашсем чухлө ниҳәш халәх та пёлмен. Чавашсен авалхи төнөнче хаяр е ыра турәсем пулман, вёсем җут җанталәк вәйөсене (хөвеле, җумәра, җиле т.ыт.те) хисеплемен, пёртен-пёр көлө кәна пулна, чир-чөртен сыватанкан вөрү-суру, тухату, вөре җөлен җинчен калакан халапсем пулман тенипе те килөшме җук», — җирөплетет паллә төпчөвсө В.Д.Димитриев.

Курбский князь чавашсем җинчен җапла җырсә хәварна: «Чавашсем пурәнәкан җөрте хаклә сәсар, пакша тата ытти төрлө вәрман чөр чунө өрчет. җут җанталәк паракан парне-не пөтернипе чаваш җапах та җырлахса лармасть. Вәл килте те выльәх-чөрлөх тытать: лаша, өне, сурәх, качака, сысна нумай усрать».

«Мөнпур өҗсенчен ытларах чаваш җөр өҗөпе пурәнәт. «җөр өҗне тумасан тага мөнле пурәнмалла», — тет чаваш. — Чавашсем җөр өҗөнче әслә, тимлө пулнине, өҗ йөркине

питё лайах пёлнине палартать В.А.Сбоев этнограф. — Вёсенчен нихашён те тенё пекех тыр-пула хиртен пустарса кёртменни, авана лесе вэхатра сапманни пулмасть. Ку телёшпе вёсем вырас хресченёсенчен ирттерессё. Вырасем хайсем те тунмассё кун пирки.

Чавашсем санталак хасан лайах е начар пулассине телёнмелле терёс пелессё, саванпа тыр-пула хасан акса, пустарса кёртмеллине терёс палартассё».

«Акә мён асархарәм эпё ку халәхра, — тет Товий Кенигсфельд сулсүревсё (1740). — Чавашсем ытларах чухне самай сүллё те сирёп хул-сурәмлә, хура сүслё, сүсне хыrsa кастарнә. Тумтирё вёсен акәлчансеннине сывах, сурәм хысёнче саканса таракан хёрлөпе тыттарнә сарлака пишхипе. Хёраәмсен кулленхи тумё — сарлака вәрәм кёпе. Пусёнче — тенкөсемпе илемлетнё калпак, ун сийён — пёркенчөк, тарринче — пурләх нумаййине пёлтерекен майрака пекки. Писиххине вёсем кёленче шарсасемпе илемлетнё ярапаллә тунә, яраписем сурәм хысёнче. Хёраәмсем хушшинче питё илемлисем, каласма хавассисем, чечен пит-куслә та синсе пилёклисем тел пулассё.

Чавашсем самаях типтерлө, хёраәмёсем вәр-вар, сирёп кёлеткеллө, саванпа вёсем сём ватәличченех пуранассё». [...]

«Т.Кенигсфельд дневникёнчен илнө сыпаксем чаваш халәхён историйёпе этнографийё телёшёнчен сав тери пысак пёлтерёшлө. Вёсенче чавашсен темисе ёмёр каяллахи пурнәснө темелле: сурчө, йөтемө, келечөсем, сухаланә сөрө те вырассенни пек таста 15 сурәмра мар, вәрманө сывах, тырри-пулли те пристаньсене илсе тухса икө төп хулана сутмаләх юлать, чухансем вёсен хушшинче сукпа пёрех».

Акә мёнле сырать тата Г.Аноров: «...Сурчө-йөрө вёсен [чавашсен] пәхма илемлех мар, анчах илем вәл хула валли кирлөрех, ял сыннишён хәтләх пултәр. Чавашан пурте юнашар, ал айёнче темелле: сурчө, йөтемө, келечөсем, сухаланә сөрө те вырассенни пек таста 15 сурәмра мар, вәрманө сывах, тырри-пулли те пристаньсене илсе тухса икө төп хулана сутмаләх юлать, чухансем вёсен хушшинче сукпа пёрех».

Сыруләх та пулнә чавашсен, анчах та «чаваш кёнекине хәмәр ёне сисе янә». Сак каларашра истори чәнләхө пурах. Т.Кенигсфельд та чаваш масарёсем синче сыруллә чул плитасем пуррине палартать. Агте мана саван пек паләксене хай кусөпе курнине каласа панәччө.

Авалхи халăхсен культурисем пурте çĕр ёçлекенрен пусланă. Халăх сĕмахлăхĕ те, ёç йĕрки те, пĕр-пĕринпе хутшăнас йĕла та. Хресчен культури çапла пĕтĕм наци культурина кĕрет. Мĕн чухлĕ наци, çавăн чухлĕ культура.

Патша правительствипе чиркў ирĕксĕрлесе христиан тĕнне йышăнтарнине чăвашсем çине тĕрсах хирĕçленĕ. Çак хирĕçлев 1773—1775 çулсенчи хресчен вĕрçинче яр уççĕн палăрат. Ун чухне нумай чиркўсене çĕмĕрнĕ, священниксене те нумай вĕлерсе пĕтернĕ.

Христианство пурĕ пĕрех сарăлат, киремтсене сунтарасĕ, чăвашсен авалхи тĕнне — унĕн философине пĕтерсе пырасĕ. Христианство чăвашсемшĕн ют пулнă, вĕл халăха çав вĕхĕтра ним те паман. Хайсен тĕнне пĕтерсе пыни чăвашсен нумай енлĕ культурина, йĕли-йĕркине пĕтерниех пулнă. Чăвашсем çут сĕнталăк пулăмĕсене: çĕре, шыва, тўпене — пуçсапнă, çут сĕнталăкпа килĕштерсе пурăннă. Вĕсем хайсем те çут сĕнталăк пайĕ-ске. Çавăнпа вĕсем сĕнталăк мĕнле пулассине малтанах пĕлсе тĕнĕ, çĕр ёçне тума та, выльĕх-чĕрлĕх пĕхса усрама та лайĕх пĕлнĕ. Çут сĕнталăк тĕнĕ вĕсене пурăнма пулăшнă.

Чăваш халăхĕн культури пуян, нумай енлĕ пулнине палăртат наука ёçченĕ Т.Л.Таймасов.

Çакĕн пек халăхран тухнă Константин Васильевич Иванов. Вĕсен аслашшĕсене Елизавета Петровна патшара ларнă чухнех Ишек чиркĕвне сунтарса янăшĕн Чăваш çĕрĕнчен хăваласа янă.

Иванов — чĕннипех наци поэчĕ. Унĕн пултарулăхĕ чăваш пурнăçĕнчен, ёçĕ-хĕлĕнчен вĕй илсе паркаланнă. Унĕн произведенийĕсенче чăвашсен авалхи çут сĕнталăк тĕнĕ тĕп вырăнта тĕрат.

«Нарспи» хăçан, мĕнле пичетленнине пĕлетпĕр ёнтĕ. Цензурапа миссионерсенчен сыхланса «Чăваш халапĕсем» кĕнекене кĕртнĕ произведенийсене пурне те халăх сĕмахлăхĕ тесе палăртнă. Титул листин тепĕр енче вĕсене Ёпхў кĕпĕрнинчи Пелепей уес çынни К.Иванов пухса хатĕрленĕ тенĕ.

Йывĕр пулнă ун чухне кĕнеке кĕларасси. Раçсейре вак халăхсене хăçат-журнал кĕларма, шулсенче тĕван чĕлхепе вĕрентме чарнă, наци культурина путарса пынă, вырăс мар халăхсене вĕйпах «вырăслатас» политика пуç пулса тĕнĕ. Чĕмпĕрте те, Пелепейре те çаплах пулнă.

«1902 çулхи кĕркунне Иванова ашшĕ-амăшĕ Пелепейри хула училищине вĕренме ярат, анчах та унта вĕл

султалăк кăна вĕренет. Шкулти нацисен хирĕсĕлĕхĕ ачана пусмăрласа тăнине пула ăна киле тавăраççĕ», — тет Ухсай.

Çакă çутă тĕнчере
Вайли çук та этемрен:
Шывсем çинче, çĕр çинче
Хуça пулса вăл тăрать, —

тет Иванов «Нарспи»ре. Чăннипех наци поэчĕ пулăскер, вăл амăш сĕчĕпех кĕрекен халăх тĕнĕпе пурăннă. «Вайли çук та этемрен» — кун пек шухăша христианин калама пултарайман. Христианин вăл — турă чури. Нарспи те христианка мар.

И.Я.Яковлев, Н.И.Ильминский вĕренекекĕ, таван халăха çутта кăларассишĕн пĕтĕм пурнăçне панăскер, христиан тĕнĕ çут ĕç никĕсĕ тесе шутланă. Иванов ку шухăшпа килĕшмен, эппин, хăш-пĕр чăваш писателĕсем пек, Иванов пĕтĕмпех Яковлев хыççан кайнă тесе сирĕплетни тĕрĕс мар. «Константин Иванова, революционер-демократ туйăмĕллĕ поэта, Яковлев тек хавхалантарма пултарайман», — тет Ухсай.

1907 çулхи пуш уйăхĕн 5(18)-мĕшĕнче И.Яковлев шкулĕн ачисем, вĕсен хушшинче К.Иванов та, Иван Яковлевич Яковлев ячĕпе петици сыраççĕ. Петицире Д.И.Кочуров преподаватель чăваш ачисем çине йĕрĕнсе пăхни, вĕсенчен тăрăхлани, турккеслĕхĕ пирки каланă. Çав пăлхавлă кунсенче К.Иванов 1905—1907 çулсенчи революцилле событисемпе хавхаланса чăваш марсельезине сырать. Çакан пек протестленишĕн тата политикăлла митингсене хутшăннăшăн вĕрентĕ округĕн йышăнăвĕпе К.Иванов вĕренекек класа салатса яраççĕ, çапла вара 37 вĕренекек вĕренĕ прависĕр юлаççĕ.

Çав йывăр çулсенче Раççейри учительсем хатĕрлекен чăваш шкулĕ реакционерсемшĕн куça шур илни пекех юлнă. Чĕмпĕрпе Хусан хаçачĕсем шкул çинчен тĕрлĕ элек сараççĕ, реакционер-журналистсем чăвашсем хушшинче вĕренĕ ĕçĕ сарăлса пынине пĕтĕм Атăл тăрăхне сум куракĕ пуса илнĕ пек кураççĕ.

Çав çулсенче, реакци тапăнăвĕ сивĕчленнĕ вăхăтра, Яковлев тĕн литературине ытларах вĕрентме вай хурать.

В.А.Сбоев калашле, чăнах та, христиан тĕнне йышăнтаратара-йышăнтаратара чăвашсене пĕтĕмпех ырăса кăларма пултарнă.

Чѐмпѐр архиепископѐ Анатолий чаваш чѐлхине манма чѐннѐ. 1838 сұлхи декабрѐн 20-мѐшѐнче Синода тәратнә отчетра вәл сәпла сьрять: «Чавашсене таван чѐлхи мәнәс-лантарать, хай тѐллѐнлѐх пирки ѐмѐтлентерет, савна май хайсен йәли-йѐркисене, хайсен йәнәшѐсене малалла тәс-ма хистет, вәл чѐлхене, каласма чарса, пѐчѐккѐн пѐтер-сех хумалла, сарма та, илемлетме те юрамасть».

Яковлев йывәр лару-тәрәва кѐрсе ўкет. Шкула сәлса хәварас ѐмѐтпе вәл чиновниксен кәмәлне кайман вѐрене-кенсене шкултан кәларса ярать.

«1909 сұлта Иванов Чѐмпѐрти питѐ культурәллә сын Н.В.Скорородов пуләшнине халәх учителѐ ята илме экза-мен тытать», — сьрять Ухсай.

«Пәлхавсәсем» тавра сѐкленнѐ шәв-шав ләплансан Яковлев Иванова шкула тавәрять те чавашла кусару ѐсне явәстарать. Иванов чавашла вѐренү кѐнекисене редак-цилет, Н.Огарев, А.Кольцов, Н.Некрасов, А.Майков, К.Ушинский, Л.Толстой произведенийѐсене кусарать.

Яковлев Иванова Библи кусарма сѐнет. Вәл чавашсе-не Христос вѐрентѐвѐпе паллаштарассине питѐ пысәк пѐлтерѐшлѐ тесе шутланә, савәнпа Библипе ытти тѐн кѐне-кисене кусарма нумай вѐренекене явәстарнә.

Иванов «Соломон юррисен юррине» кусарать те чарә-нать, вырәс литератури сине кусса М.Ю.Лермонтовән «Иван ѐмпүпе сәмрәк сыхлавсә тата сатур Калашник хуса сінчен хунә юррине» кусарать.

«Кусарура Иванов кѐртнѐ хәш-пѐр ылмаш сәмахсем ин-тереслѐ, — тесе сьрять Ухсай. — Сәмахран, Кирибеевич

И разделяет по себе злы татаровья
Коня доброго, саблю острую
И седельце бранное, черкасское

тенине сәпла кусарнә:

Курайман тәшмансем уйәрса илѐс
Брә утәмпала сивчѐ хѐсѐме,
Брә утәм сінчен йѐнерне хывѐс.

«Злы татаровья» вырәнне — «курайман тәшмансем».

«Константин Ивановән сыру кѐнекинчен вәл сәвәллә юмахсен пысәк ярәмне сьрма пустарәнни курәнать, ан-чах ку жанрпа вәл урәх ѐслемен» (Я.Ухсай).

«Нарспи» хыссән Иванов тата 7 сұл пурәнать, анчах та вѐслесе пѐтернѐ пѐр произведени те сьрмасть» (Я.Ух-сай).

«Е ал сыравёсем сұхалнă» (Иванов аппашён асаилёвёнчен).

1905 сұл хысқан реакци вайланнă вăхăтра чăвашсем хайсен литературина аталантарма пултарайман. Самрақ литература калчисем пётнине курса тарса Иванов пите хыта куляннă.

«Иванов Чёмпёрти чăваш шукулёнчен кайма пултарайман, — тет Ухсай, — мёншён тесен чăваш литературишён вăл хайён самрақ вай-халне урăх ништа та пама вырăн тупайман. Вăл шукултах юлнă, йывăр лару-тарура та самрақ чунсене хавхалантарма тарашнă. Шанни турре тухнă. Чёмпёр шукулёнче вёреннисем кайран та Константин Иванов интеллигентин халăх умёнчи тивёсё пирки чунтан каланă самахёсене аса илнё, хёру чёреллё самрака хайсемшён тёслёх тесе хисепленё».

Иванов паранасшăн пулман: чăвашла сырса пичетленме май сук пулсан — Художество академине кёме хатёрленмелле, пултарулаха ўкеруре палартмалла. Фотографипе те интересленнё Иванов. Чёмпёр шукулёнче вăл фотокружок ертсе пынă. Вăл хай, Яковлевпа семйи, Чёмпёр шукулё — сак ўкерчёксене пурне те тенё пекех Иванов тунă. Мёнле интеллигентлă самрақ пăхать пирён сине сăн ўкерчёкрен, мёнле типтерлё, килёшуллё те тапал-тапал костюмё, шура кёпи тата «лёпёшё», чысла сыннан илемлё аллисем. Пурнасланаймарёс унăн ёмёсёсем, хай шухашланнин пёр пёчёк пайне тунипех сунса кайрё вăл — сұл тупене вёссе хăпарнă чухне.

«Хура элчел» — чăваш халăхён чи лайăх ывалёсен трагедийё. Икё вайлă, пултаруллă сын тёл пулассё. Пурнас тути-масине пёлсе ситнё Яковлев, унăн шукулё чăваш шукулёсем валли учительсем вёрентсе каларассё, унта вёренекенсем нумай енлё пёлу илессё. Ёсе вырнаснă чух е Рафсейри урăх вёрену заведенийёсене кёнё чух Яковлев шукулёнчен вёренсе тухнисене яланах пысăк хак парассё.

Тата Иванов — талантлă, сута чунлă максималист, тин сёс пуранма пуслакан, анчах пуласлахра хайне мён пурнине пёлсе таракан самрақ. Халăх, сёр, Тăван сёршыв — акă мён унăн чёринче.

Сетнер пекех вёри чёреллё поэт акă мёнле сырать:

Пёртен-пёрех пусам пур,
Вёри юнлă чёрем пур,
Ватă карчак аннем пур,
Урхамах пек утам пур.

Вёсенчен те хакләрах,
 Чунәм савни, эсё пур,
 Анчах сана та паян
 Туртса илен ташман пур.
 Въл ташмана пётерме
 Икё вайлә алләм пур,
 Анчах а́на пётерсен
 Унтан усал тёнче пур.

Ухсайшән Иванов пултарулахё пите сывах. Иванов — чән чаваш, пур енёпе те килёшүллё, въл — Ухсай идеалё. «Возлюби ближнего своего, как самого себя», — тесе вёрентет христиан тёнё.

Кам хайён нацине хисеплет, въл ытти нацисене те хисеплет.

«Хура элчеле» сырнә чух Ухсай вятәр җула та җитмен-ха. Ун хыҗсәнах въл «Тутимёр» трагеди сырать. Ку въл пите вайлә произведени. Тутимёр — историре пулнә сын. Салават Юлаевпа, Пугачевпа сывах, вёсемпе юнашар пусмәрҗасене хирёҗ җапәҗнәскер пулнә. Трагеди эпиграфё — Пёрремёш Петёр указёнчен илни: «Чаваш ялёсенче турчакасемпе сенёксем тата тимёр-тәмәр япаласем сутма чарас». «Хусан уесёнче чавашсене сутуҗасем тимёр кёпе, пашал, вәрҗара кирлё тимёр япаласем ан сутчәр тесе асәрхамалла, чавашсене тимёрпе, кёмёлпе ёҗлеттермелле мар» (Из указа Петра I Казанскому воеводе Львову от 31 марта 1697 г. Полное собрание Законов. Ч. II).

Пурнәҗё тәршшёпех Я.Ухсай К.Иванов кун-җулёпе пултарулахё җинчен шухәшлать, тёпчет, вуншар статья сырать, кёнеке кәларать. Акә мён җырса пёлтерет въл А.Н.Макаров критика 1955 җулхи майән 15-мёшёнче: «Халё эпё революцичченхи поэт, классик Константин Иванов пурнәҗёпе пултарулахё җинчен монографи сыратәп. Тема пите интереслё, трагедиллё... Кәҗалхи май уйәхёнче җак гений шайне җитекен поэт, тёлёнмелле сын җуралнәранпа 65 җул тулгарать. Кашни кун ёҗлетёп, 12 пичет листи патнелле пулмалла, җурри ытла хатёр ёнтё, анчах та варринче тёпсёр шятәк — архив материалёсем те, җырусем те җук... ал җыравёсем те, кописем те тупәнмарёҗ».

Литература тёпчевси, библиограф А.К.Тарасенков патне сырнә җырура та Ухсай җав йывәрләхсенех пёлтерет: «Константин Иванов пурнәҗёпе пултарулахё җинчен монографи сыратәп. Йывәр, архив материалёсем те, җырусем те җук».

Чăваш «язычникĕсен» авалхи йăхĕсем — пантеистсем. Ухсай та хайне пантеист тесе шутланă. «Думы о Земле» ярăмпа вăл çут çанталăка упраси пирки 25 ытла статья çырнă: «Трагедия малых рек», «О лесах, водах и заводах», «Когда равнодушные становятся преступлением», «Слово об источнике жизни», «Когда Земля плачет» т.ыт.те.

Çыннăн Идеалĕ вăхат иртнĕсемĕн тĕксĕмленмест пулсан, çав çын телейлĕ.

Иванов ятне чĕртес, ана халăх асанче ёмĕрлĕхе хăварас тесе Ухсай улăпла ёç тунă.

Константин Васильевич Иванов — чăваш поэзийĕн классикĕ, чăваш литература чĕлхине никĕслекенĕ; Яков Гаврилович Ухсай — чăваш халăх пэзчĕ, эпикалла анлă произведенийсен авторĕ. Сăвăлла трагедипе роман жанрĕсен аталанăвĕ те ун ячĕпе сыханнă. Вăл — К.Ивановн пурнăçĕпе пултарулахне тĕпчекенĕ, унн традицийĕсене малла аталантараканĕ.

Çак икĕ улăп, вĕсен пултарулахĕ — чăваш илемлĕ литературин пысăқран та пысăқ çитĕнĕвĕ, чăваш культурин калама çук хаклă пуянлахĕ.

Ольга Ухсай